

Til lovforslag nr. L 176. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 20. april 1999

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og forskellige andre love

(Konsekvensændringer som følge af nedsættelsen af folkepensionsalderen fra 67 til 65 år)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Landsforeningen Ældre Sagen og fra Erhvervsorganisationen for forsikrings-selskaber og pensionkasser, Forsikring & Pension.

Der er af socialministeren stillet ændringsfor-slag, hvorom henvises til de ledsagende be-mærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkeparti og Dansk Folkeparti medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme imod de stillede ændringsfor-slag.

Et *andet mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Dette mindretal finder, at lovforslaget samlet er en forringelse for de borgere, der bliver tvunget på folkepension allerede fra 65-årsalderen, og som ikke har andre indtægter end folkepensi-

on og Arbejdsmarkedets Tillægspension. De, som har allermost brug for det økonomiske supplement, som Arbejdsmarkedets Tillægspension er, får nedsat Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvorimod de, der har råd til at vente, belønnes med en højere Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Ændringsforslag

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, V, KF, CD, RV og KRF):

Til § 1

1) Efter nr. 19 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 17 h, stk. 4, udgår 3. pkt., og i stedet ind-sættes:

»Optrædet pensionsopsparing efter § 17 f, stk. 3, vedrørende det år, hvori dødsfaldet har fundet sted, kan udbetales til dødsboet fra Arbejdsmar-kedets Tillægspension på grundlag af boets do-kumentation af størrelsen af de opkrævede be-løb. Arbejdsministeren kan efter forhandling med skatte-ministeren og efter indstilling fra Ar-bejdsmarkedets Tillægspension fastsætte nær-mere regler for udbetalingen efter henholdsvis 2. og 3. pkt.«

Til § 5

2) Nr. 1 affattes således:

»1. § 3 affattes således:

»§ 3. Finansministeren kan efter forhandling med økonomiministeren give regler for, i hvilke tilfælde indekstraktter, der er oprettet i danske livs- og pensionsforsikringselskaber, banker og sparekasser, kan tillades overflyttet fra én virksomhed til en anden.«

3) Nr. 4 affattes således:

»4. I § 4 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Har interessenten valgt at lade udbetalingerne af grundbeløbet begynde fra det fyldte 65. år efter § 3 a, reduceres den årlige udbetaling med et dertil svarende beløb.«

4) Nr. 6 affattes således:

»6. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Har interessenten valgt at lade udbetalingerne af grundbeløbet begynde fra det fyldte 65. år efter § 3 a, reduceres den årlige udbetaling med et dertil svarende beløb.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.«

5) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 6 indsættes efter stk. 3, som bliver stk. 4, som nyt stykke:

»Stk. 5. Har interessenten valgt at lade udbetalingerne af grundbeløbet begynde fra det fyldte 65. år efter § 3 a, reduceres indekstillægget efter stk. 3 med 17,5 pct. af det indekstillæg, den pågældende interessent ellers ville have opnået ved det 67. år.«

Til § 11

6) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 29 B, 1. pkt., ændres »§ 17 h, stk. 4, 1. pkt.,« til: »§ 17 h, stk. 4, 1. og 3. pkt.,«

Til § 15

7) Paragraffen affattes således:

»§ 15

I lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 1058 af 17. december 1998, som ændret ved § 4 i lov nr. 1055 af 23. december 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 32, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. For skadelidte, der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor skadelidte fylder

67 år. Den løbende erstatning afløses på dette tidspunkt af et engangsbeløb på 2 gange den årlige erstatning efter stk. 5. Er skadelidte på tidspunktet for afgørelsen fyldt 67 år, udbetales erstatningen som anført i 2. pkt.«

2. I § 32 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. For skadelidte, der fylder 60 år den 1. juli 1999 eller senere, ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor skadelidte fylder 65 år. Den løbende erstatning afløses på dette tidspunkt af et engangsbeløb på 4 gange den årlige erstatning efter stk. 5. Er skadelidte på tidspunktet for afgørelsen fyldt 65 år, udbetales erstatningen som anført i 2. pkt.«

3. § 36, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. For efterladte, der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 67 år. Den løbende erstatning afløses på dette tidspunkt af et engangsbeløb på 2 gange den årlige erstatning. Er den erstatningsberettigede på tidspunktet for skadelidtes død fyldt 67 år, udbetales erstatningen som anført i 2. pkt.

Stk. 5. For efterladte, der fylder 60 år den 1. juli 1999 eller senere, ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år. Den løbende erstatning afløses på dette tidspunkt af et engangsbeløb på 4 gange den årlige erstatning. Er den erstatningsberettigede på tidspunktet for skadelidtes død fyldt 65 år, udbetales erstatningen som anført i 2. pkt.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

4. § 71, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. I sager, der er omfattet af stk. 2, anvendes denne lovs §§ 32, 36, 43, 44, 54 og 55 i stedet for §§ 27, 31, 39, 40, 53 og 54 i lov om arbejdsskadeforsikring ved

- 1) fastsættelse af ophøretidspunktet for en varig løbende erstatning for tab af erhvervsevne,
- 2) fastsættelse af det tidspunkt, for hvilket erstatning for tab af forsørger længst kan udbetales,
- 3) omsætning af løbende årlig erstatning for tab af erhvervsevne og for tab af forsørger til efterladt ægtefælle m. fl. til kapitalbeløb,
- 4) udbetaling af erstatning og godtgørelsesbeløb,
- 5) høring af sagens parter og

- 6) aktindsigt og klageadgang for sagens parter og arbejdsgiveren.««

Til § 17

- 8) I *stk. 1* ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-5«.

- 9) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2. § 1, nr. 01, og § 11, nr. 01, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.*«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

- 10) I *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, affattes 2. *pkt.* således:

»Det gælder dog ikke for afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsørger i sager, hvor der før den 1. juli 1999 er truffet afgørelse efter § 27, § 31, *stk. 4*, § 32 eller § 36 i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 1058 af 17. december 1998.«

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

For Den Særlige Pensionsopsparring gælder, at ved dødsfald udbetales det indestående på kontoen i ATP til dødsboet. Optrædet pensionsopsparring af løn m.v., jf. ATP-lovens § 17 f, *stk. 1*, for det år, hvor et dødsfald finder sted, udbetales dog ved de statslige told- og skattemyndigheders foranstaltning til dødsboet. Derved undgås, at beløbet først skal godskrives den pågældendes konto i ATP, inden det kan udbetales, og der sikres derved en hurtigere udbetaling til dødsboet.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 17 h, således at det tilsvarende kan komme til at gælde for pensionsopsparring, som ATP har modtaget uden om told- og skattemyndighederne, dvs. pensionsopsparring af dagpenge, konthjælp m.v. (efter § 17 f, *stk. 3*), der indbetales til ATP fra a-kasser og kommuner. Efter den gældende bestemmelse må ATP afvente, at beløbene er godskrevet de enkelte konti (ultimo året efter opkrævningsåret), før de kan udbetales til dødsboet.

Der er tale om en teknisk parallelisering af reglerne for Told & Skat og ATP, idet det virker uhensigtsmæssigt, at et dødsbo må afvente udbetaling af den særlige pensionsopsparring, fordi denne er indbetalt af f.eks. sygedagpenge (og ikke af almindelig løn).

Anmoder dødsboet ikke om udbetaling, eller kan en udbetalingsanmodning ikke dokumenteres, vil pensionsopsparringen af dagpenge m.v. for dødsåret blive godskrevet afdødes konto i ATP og derefter blive udbetalt til boet. Beløbet vil altså under alle omstændigheder blive udbetalt til boet.

Til nr. 2

Forslaget er udelukkende af redaktionel karakter og afspejler, at der ikke længere kan oprettes nye indekstraktorer. Derimod er det efter § 3 i bekendtgørelse nr. 896 af 31. oktober 1994 om pristalsreguleret aldersopsparing i pengeinstitutter muligt at overføre en indekstrakt fra ét pengeinstitut til et andet. I forbindelse med lovændringen skal bekendtgørelsen revideres, og i samme anledning vil det blive præciseret, at indekstraktorer i dag kan overføres til alle pengeinstitutter i EU.

Til nr. 3 og 4

For de interessenter, som måtte vælge at lade udbetalingerne begynde ved det fyldte 65. år, giver ændringsforslaget pengeinstituttet eller forsikringsselskabet mulighed for at reducere de årlige udbetalinger (grundbeløbet) med et beløb, der svarer til den ændring af det oprindelige beregningsgrundlag, som den fremskynkede udbetaling giver anledning til i det enkelte tilfælde. I forhold til det oprindelige lovforslag foreslås det nu efter drøftelser med Finanstilsynet og på baggrund af de indkomne høringssvar, at justeringen af de årlige udbetalinger overlades til de finansielle institutter selv.

Statens udgift til ordningen afspejles derimod af indekstillelæget, jf. ændringsforslag nr. 5.

Til nr. 5

Finanstilsynet har oplyst, at efter det beregningsgrundlag, som siden 1966 har været anvendt til at beregne den livrente, der er nævnt i lovens § 6, *stk. 2*, er værdien for en 65 år gammel interessent af en livsvarig livrente opsat til det 67. år 8,865 gange det årlige beløb, medens værdien af en straks begyndende livrente ved det 67. år er 10,755 gange det årlige beløb.

Forholdet mellem disse værdier er 0,825, og da statens udgifter til ordningen forudsættes at være neutrale, betyder dette forhold, at indekstillelæget for interessenter, der vælger at påbegyn-

de deres udbetalinger ved det 65. år, skal fastsættes til 82,5 pct. af det tillæg, der for samme fødselsår og oprettelsesår ville gælde for en udbetaling fra det 67. år. Omvendt kan det fradrag, der skal foretages i indekstillaegget, fastsættes til 17,5 pct.

Der er ved denne beregning taget hensyn til, at udbetalingsperioden for livsvarige kontrakter bliver 2 år længere end hidtil, og at nogle interessenter afgår ved døden mellem det 65. og det 67. år. Endvidere er der taget hensyn til forrentning.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring i pensionsbeskatningslovens § 29 B er en konsekvens af, at ATP efter forslaget under nr. 1 i tilfælde af død skal kunne udbetale opkrævet pensionsopsparing for dagpengemodtagere m.fl. vedrørende det år, hvori dødsfaldet har fundet sted, til boet, uden at beløbet forinden er godskrevet afdødes konto i ATP efter de almindelige regler.

Eftersom der i medfør af ligningslovens § 7 L er givet skattemæssig bortseelsesret ved de dagpenge- og kontanthjælpsudbetalende myndigheders indeholdelse af pensionsopsparing for afdøde, foreslås det, at der ved ATP's fremskyndede udbetaling af pensionsopsparingen som et engangsbeløb til boet svares afgift på 40 pct. af beløbet.

Til nr. 7

I det fremsatte lovforslag er der foreslået en kompensationsmodel, der i lyset af, at den løbende erstatning skal ophøre, når skadelidte opnår ret til folkepension som 65-årig, forhøjer den løbende erstatning med en aldersafhængig proportionalitetsfaktor. Forhøjelsen indebærer, at skadelidte over den samlede udbetalingsperiode får udbetalt det samme beløb, som pågældende efter gældende regler ville have fået udbetalt, hvis udbetalingen var fortsat til pågældendes fyldte 67. år.

I forbindelse med høringen over lovforslaget har forsikringsselskabernes brancheorganisation, Forsikring & Pension, og Arbejdsmarkedets Erhvervsygydomssikring foreslået en alternativ kompensationsmodel.

Ved den alternative kompensationsmodel kompenseres de skadelidte, der opnår ret til folkepension som 65-årige, i stedet ved et engangs-

beløb på 4 gange den årlige ydelse, når den løbende erstatning ophører.

Formålet med den alternative kompensationsmodel er at forenkle den foreslåede kompensationsmodel. Den alternative model er nemmere at administrere for både forsikringsselskaberne og Arbejdsskadestyrelsen. Modellen er tillige nemmere at forklare – ikke mindst for de skadelidte. Den har på samme måde som det fremsatte lovforslag til hensigt at sikre, at ingen skadelidte får udbetalt en mindre erstatning end i dag.

Ændringsforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Ændringsforslaget indeholder herudover i modsætning til det fremsatte lovforslag en kompensationsmodel til de efterladte, der opnår ret til folkepension som 65-årige, svarende til kompensationsmodellen til de skadelidte.

I forhold til de enkelte ændringer vedrørende lovforslagets § 15 skal følgende bemærkes:

Nr. 1 gælder for de skadelidte, der opnår ret til folkepension som 67-årige. Det præciseres, at de på dette tidspunkt får udbetalt et engangsbeløb på 2 gange den løbende årlige erstatning for tab af erhvervsevne svarende til gældende regler.

Nr. 2 er ny og gælder for de skadelidte, der opnår ret til folkepension som 65-årige. Det foreslås, at de pågældende får udbetalt et engangsbeløb på 4 gange den løbende årlige erstatning for tab af erhvervsevne.

Nr. 3 handler om erstatning for tab af forsørger til personer, der er tilkendt erstatning indtil pensionsalderen. I forslaget til stk. 4 præciseres i overensstemmelse med gældende regler, at efterladte, der opnår ret til folkepension som 67-årige, i overensstemmelse med gældende regler får udbetalt et engangsbeløb på 2 gange den årlige erstatning på dette tidspunkt.

Det nye stk. 5 i § 36 præciserer i overensstemmelse med princippet for erstatning for tab af erhvervsevne, at personer, der opnår ret til folkepension som 65-årige, får udbetalt et engangsbeløb på 4 gange den årlige erstatning på dette tidspunkt.

Nr. 4 er identisk med det fremsatte lovforslag. Det foreslås, at de nye regler også kommer til at gælde for sager efter arbejdsskadeforsikringsloven fra 1978.

Til nr. 8 og 9

Det foreslås, at ændringsforslagene nr. 1 og 6 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til nr. 10

Bestemmelsen svarer til det fremsatte lovfor-
slag, men udvider bestemmelsens indhold til
også at omfatte de sager, hvor der før 1. juli 1999
er truffet afgørelse om erstatning for tab af for-
sørger.

Økonomiske konsekvenser af ændringsforslagene

Ændringsforslaget vedrørende § 15 om at ud-
betale skadelidte 4 gange den årlige ydelse ved
det 65. år i stedet for 2 gange årlig ydelse ved det
67. år har til hensigt at sikre, at skadelidte bliver
kompenseret for nedsættelsen af folkepensions-
alderen fra 67 til 65 år. Derved følger forslaget
hensigten bag den del af lovforslaget, der vedrø-
rer lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

I modsætning til det fremsatte lovforslags § 15
indebærer ændringsforslaget desuden, at efter-
ladte, der tilkendes erstatning for tab af forsørger
til det 65. år, får kompensation for nedsættelsen
af folkepensionsalderen.

Forslaget om at udbetale 4 gange den årlige
ydelse ved det fyldte 65. år indebærer, at de ska-
delidte, som får udbetalt en engangserstatning,
vil få udbetalt en erstatning, der er lidt højere end
efter de nugældende regler. Skadelidte, der mod-
tager en løbende erstatning, vil få udbetalt en er-
statning af samme størrelse som efter de nugæl-
dende regler.

Ligesom det fremsatte lovforslag vil dette for-
slag indebære, at de fleste skadelidte får udbetalt
en højere erstatning. For nogle skadelidte vil for-
slaget i specielle situationer indebære en lavere
erstatning end det fremsatte forslag. Det vil være
tilfældet i situationer, hvor en skadelidte har fået
tilkendt en løbende erstatning og efter nogle år
vælger at kapitalisere en del af den løbende er-
statning. Særlig markant vil forskellen være for
skadelidte, der får tilkendt erstatningen i en høj
alder, fordi den aldersafhængige proportionali-
tetsfaktor, der er foreslået i det fremsatte lovfor-
slag, får særlig stor betydning for de ældste al-
dersgrupper. Dette var en utilsigtet virkning ved
kompensationsmodellen i det fremsatte forslag,
som ikke kunne undgås, hvis hensigten om, at
skadelidte ikke skulle have udbetalt mindre er-

statning end efter de gældende regler, skulle sø-
ges efterkommet.

Virkingen er illustreret i tabel 2, der viser er-
statningen over hele livsforløbet i nogle typetil-
fælde efter henholdsvis gældende regler, det
fremsatte forslag og ændringsforslaget. Alle ek-
semplerne er beregnet under forudsætning af, at
ydelse tilkendes på fødselsdatoen. De løben-
de ydelser er beregnet uden hensyntagen til for-
rentning af ydelserne.

Da de løbende erstatninger udbetales over en
kortere periode, ville en forudsætning om for-
rentning give skadelidte en fordel i forhold til de
gældende regler. Forsikringsselskaberne skal
hensætte reserver til dækning af alle fremtidige
udbetalinger, og da disse beregnes under hen-
syntagen til forrentningen, indebærer begge æn-
dringsforslag en merudgift for forsikringsselska-
berne også i relation til de løbende erstatninger.

Der er i de økonomiske bemærkninger til det
fremsatte forslag redegjort for, at det er vanske-
ligt at opgøre de samlede økonomiske konse-
kvenser af modellen, der indeholder en aldersaf-
hængig proportionalitetsfaktor. Dette skyldes
blandt andet, at det er vanskeligt at gisne om ska-
delidtes adfærd, hvis det fremsatte forslag blev
vedtaget. Derudover vil merudgifterne først træ-
de fuldstændig frem, når lovforslaget har fuld
virkning. Med disse forbehold er det forsøgt at
opgøre merudgifterne, som skønnes at være ca.
15 mio. kr. på årsbasis, når forslaget er fuldt gen-
nemført. Skønnet over merudgifterne er opgjort
med udgangspunkt i de samlede udgifter til er-
hvervsevnetabsersstatning for afgørelser truffet i
1997.

Konsekvenserne af ændringsforslaget om 4
gange årlig ydelse ved det 65. år er ligeledes for-
søgt beregnet med udgangspunkt i erhvervsevne-
tabsafgørelser truffet i 1997. Merudgiften
skønnes at være ca. 20 mio. kr. på årsbasis, når
lovforslaget er fuldt gennemført. Forslaget vil
dermed være dyrere end det fremsatte forslag.

Forslaget om også at kompensere efterladte
med 4 gange den årlige ydelse ved det 65. år in-
debærer en stort set uændret udgift til erstatning
for tab af forsørger i forhold til de gældende reg-
ler. Hvor der i dag udbetales 2 gange årlig ydelse
ved det fyldte 67. år, udbetales der i ændrings-
forslaget 4 gange årlig ydelse ved det fyldte 65.
år. At der ikke vil være tale om en fuldstændig
uændret udgift, skyldes hensynet til dødelighed
og forrentning.

Erstatning for tab af forsørger udbetales dels i form af løbende ydelser til enker/enkemænd, men også i form af overgangsbeløb og erstatninger til børn. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om længden af den periode, hvor der udbetales erstatning for tab af forsørger til enker/enkemænd (højest 10 år), og hvis den efterladte fylder 67 år inden udgangen af denne periode, standses den løbende ydelse, og der udbetales 2 gange den årlige ydelse. Efter det fremsatte forslag skulle ydelsen i stedet standses ved det fyldte 65. år.

Der udbetales erstatning for tab af forsørger i ca. 120 sager årligt. Da det skønsmæssigt anslås, at der i ca. 10 sager årligt tilkendes erstatning for tab af forsørger til det 67. år, skønnes det, at det fremsatte forslag ville indebære en mindreudgift på ca. 1½ mio. kr. i forhold til de gældende regler. Da ændringsforslaget skønnes at medføre stort set samme udgift til erstatning for tab af forsørger som de gældende regler, vil ændringsforslaget være dyrere end det fremsatte forslag, for så vidt angår erstatning for tab af forsørger.

Staten og nogle (amts-)kommuner har indtil 1. januar 1999 været selvforsikret og har afholdt udgifter til arbejdsskader ad hoc. Efter 1. januar 1999 bibeholder staten og nogle (amts-)kommuner denne status for ulykker og tingsskader. Hvad angår erhvervssygdomme og pludselige løfteskader eksisterer muligheden for selvforsikring ikke længere. Dette skyldes, at alle erhvervssygdomme og pludselige løfteskader, der anmeldes efter 1. januar 1999, skal finansieres af den nye selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. I Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring opbygges reservehensættelser til dækning af fremtidige udgifter til løbende ydelser.

Da staten og nogle (amts-)kommuner forbliver selvforsikrede for ulykker og tingsskader, vil merudgiften som følge af ændringsforslaget alene komme i form af højere udgifter til engangserstatninger, både i form af kapitalerstatninger og kapitaliseringer. For så vidt angår erhvervssygdomme og pludselige løfteskader, vil staten

og (amts)kommunerne ud over at opleve en udgiftsstigning i form af øgede udgifter til engangserstatninger også opleve øgede udgifter til løbende erstatninger som følge af, at der i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal opbygges reserver til løbende ydelser.

Af merudgiften på 20 mio. kr. skønnes det, at ca. 5 mio. kr. kan henføres til staten og (amts)kommunerne. Størstedelen af merudgiften vil være indtrådt i år 2006, men selv derefter vil der være sager, som er omfattet af de gældende regler.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

I afsnittet om økonomiske konsekvenser vedrørende lovforslagets § 15 er det nævnt, at den samlede merudgift ved modellen med 4 gange den årlige ydelse ved det 65. år anslås at være i størrelsesordenen ca. 20 mio. kr.

For forsikringsselskaber, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring m.fl. vil forslaget indebære en merudgift som følge dels af højere kapitaliseringsfaktorer, dels af højere hensættelsesfaktorer. De højere kapitaliseringsfaktorer vil indebære, at engangserstatningerne både i form af kapitalerstatninger og frivillige kapitaliseringer vil blive større. Ligeså vil reservehensættelserne til dækning af alle fremtidige udbetalinger stige. Dette skyldes, at reservehensættelsesfaktorerne til dækning af fremtidige løbende ydelser beregnes under hensyntagen til forrentningen.

De erhvervsøkonomiske merudgifter af modellen med 4 gange årlig ydelse ved det 65. år skønnes at beløbe sig til ca. 15 mio. kr. De 15 mio. kr. vil fordele sig med ca. 5 mio. kr. til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og ca. 10 mio. kr. til de private forsikringsselskaber.

Administrative konsekvenser

Der er ingen administrative konsekvenser af ændringsforslaget til § 15 ved at indarbejde modellen med 4 gange den årlige ydelse ved det 65. år.

Tabel 1

Lovforslagets konsekvenser vedr. § 15 i hovedtræk

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter (hvis ja, er omfanget angivet)	Negative konsekvenser/ Merudgifter (hvis ja, er omfanget angivet)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	—	Ca. 5 mio. kr. årligt fra 2006
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	—	—
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	—	Ca. 15 mio. kr. årligt fra 2006
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	—	—
Miljømæssige konsekvenser	—	—
Administrative konsekvenser for borgerne	—	—
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bet. o. lovf. vedr. Arbejdsmarkedets Tillægspension m.v.

Tabel 2

Tabel indeholdende erstatning over hele livsforløbet i nogle typetilfælde efter henholdsvis gældende regler, det fremsatte forslag og ændringsforslaget

Typeeksempel	Erstatning efter gældende regler	Erstatning efter L176	Erstatning efter ændringsforslaget
1. 40-årig mand. Kapitalerstatning 35 pct. Årsløn 250.000 kr.*	667.590	667.590	670.880
2. 40-årig mand. Løbende ydelse 65 pct. Årsløn 250.000 kr.*	3.770.000	3.770.000	3.770.000
3. 60-årig kvinde. Kapitalerstatning 50 pct. Årsløn 200.000 kr.*	473.520	473.520	501.280
4. 60-årig kvinde. Løbende ydelse 75 pct. Årsløn 200.000 kr.*	1.080.000	1.080.000	1.080.000
5. 62-årig mand. Løbende ydelse 65 pct. Kapitaliserer 50 pct. som 64-årig. Årsløn 250.000 kr.*	806.600	939.934	862.100

*Årsløn = Grundløn

Jørn Pedersen (S) Inger Bierbaum (S) Else Marie Mortensen (S) Karen J. Klint (S)

Grete Schødt (S) Villy Søvnald (SF) fmd. Yvonne Herløv Andersen (CD)

Anders Samuelsen (RV) Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) Erik Larsen (V)

Else Winther Andersen (V) Tove Fergo (V) Rikke Hvilshøj (V) John Vinther (KF)

Knud Erik Kirkegaard (KF) Inge Refshauge (DF) Tove Videbæk (KRF) nfm.

Fremskridtspartiet havde ikke medlemmer i udvalget.